

og Udvalget skal derfor tillade sig at tilraade Thinget at henvise det dobbelte Andragende, han har stillet, med dets anbefaling til Ministeriet.

Det næste Andragende, der omhandles i Betænkningen, er et Andragende fra Dr. Dampé om Forhøielse af den for ham ved Finantslovsforslag for Maret 1860 — 61 foreslaaede Understøttelse af 360 Rd. aarlig. Dr. Dampé har motiveret dette sit Andragende derved, at han har viist sig for tjent af den Frihedsag, som nu har seiret i Danmark, og dernæst ved, at han har lidt særdeles meget for Friheden. Udvalget kan naturligtvis ikke opfatte Sagen fra Dr. Dampés Standpunkt, idet man maa gaae ud fra, at den Dom, der er overgaaet ham, har været retfærdig, om den end har været noget haard, men Alt overveiet mener Udvalget dog at burde foreslaae Thinget, at henvise dette Andragende til Ministeriet. Dr. Dampé havde, da han var ovre paa Christiansø, 213 Rd. om Maret, og da han, efterat have siddet der i 27 Aar, kom paa fri Fod, beholdt han disse 213 Rd. Nu foresløg det høitærede Ministerium, at han skulde have 360 Rd., men det turde under vore Forhold og med den Priis, der nu er paa Livsforbrødenhederne, være lidet for en Mand, som i 27 Aar har levet saa at sige udenfor Verden, hvilket har havt til Følge, at hans Kundskaber og Evner ikke ganske ere stemmende med den Udvikling, der nu findes her i Landet, hvilket naturligtvis forhindrer ham fra at tjene noget Yderligere.

Der er fra Haandværksstanden i Horsens indkommet et Andragende med 404 Underskrifter, hvis Indhold det høitærede Thing vil see af Betænkningen. Da den paagjældende Sag har været drøftet saameget ved Finantslovens Behandling, skal jeg ikke her videre indlade mig derpaa, men kun henvise til den Indstilling, som Udvalget har meent at burde gjøre.

Grosserer, Consul C. F. A. Koch, som foranstalter Rejser paa Island, har havt det Uheld, at hans Skib i Vinteren 1858—59 led Havari. Efter de for saadanne Tilfælde gjældende Regler er han ikke forpligtet til at stille

et andet Skib til Raadighed for dermed at begynde Rejserne i Marts 1859. Det sees af Andragendet, at Ministeriet henvendte sig til ham og anmodede ham derom — der staaer „indstændigt; jeg veed ikke, hvorledes dette Udtryk skal forstaaes — og han gjorde da opmærksom paa, at det var en frivillig Sag, og at han kun vilde gjøre det under Forudsætning af, at han maatte faae det mulige Tab, der deraf kunde flyde, erstattet, og at han saameget mindre kunde gjøre det uden denne Forudsætning, som han ved sine Rejser aarlig led et Tab, hvilket han til Dato anslaaer til 12,000 Rd. Efter hvad der saaledes er oplyst, skal Udvalget tilraade Thinget at henvise Andragendet med anbefaling til Ministeriet.

H. C. Hansen var med fgl. allernaabigst Bestalling ansat fra den 13de August 1849 til Januar 1853 som Gartner paa Frederiksgave. Denne Mand har, efterat Frederiksgave var solgt og han var bleven afflediget, først henvendt sig til Civillisten om Pension; da han ikke fik nogen derfra, henvendte han sig til Finantsministeriet, og da dette heller ikke vilde tilstaae ham nogen, anlagde han Sag baade mod Civillisten og mod Finantsministeriet. Finantsministeriet blev frikendt, og for Civillistens Vedkommende blev Sagen afsøist, hvorefter han nu har henvendt sig til Rigsdagen. Alt denne Mand ikke har nogen Ret mod Finantsministeriet, sees jo af Dommen, og at han ikke har nogen Ret mod Kongeriget, er jo ganske klart, da det er en Sag, der er Kongerigets særlige Anliggender vedkommende. Udvalget skal derfor anbefale Thinget Sagens Henlæggelse.

Forhenværende Skolelærer Andreas Emanuel Møller andrager om at blive pensioneret af Statskassen og motiverer sit Andragende ved Henviisning til den særdeles store Uret, han paaftaaer at have lidt. Der er imidlertid i Andragendet ikke oplyst Noget som helst om, at han enten har lidt nogen Uret, eller hvad det er for en Uret han har lidt, ligesom det heller ikke sees, at han først har henvendt sig til Ministeriet; det er derimod oplyst, hvormeget han har i Understøttelse,